



## Breien en een theekransje

Het meidenteam van FC Daalbergen zit in de kleedkamer van UDK. Ze spelen vandaag uit, en trainster Rosalie maakt de opstelling bekend.

‘In het doel: Amy. Achter: Fatuma, Hannie, Emel en Yun. Middenveld: Silke, Ratna en Sanne.’ Ze draait haar hoofd opzij en niest.

‘Gezondheid!’ roepen er een paar.

‘Thanks. Oké, verder. Voor: Lynn, Dorien en Beertje. Reserves: Maaike, Evi en Fee.’ Ze niest nog een keer, veegt haar bovenarm langs haar neus en kijkt de groep rond. ‘Kom op, meiden. We hakken ze in de pan.’

Maar zo makkelijk gaat dat niet. ‘Het lijkt wel een thee-kransje!’ roept Rosalie na een kwartier. Ze is opgesprongen uit de dug-out en loopt langs de zijlijn te gebaren. ‘Hou een keer op met breien en ga voetballen! Geef nou eens een pass naar voren!’

‘Hoezo zijn ze aan het breien, Rosalie?’ vraagt Evi vanaf de reservebank. ‘Ik zie geen wol en geen breipennen.’

Maaike en Fee giechelen.

‘Dit is toch geen voetballen,’ moppert Rosalie. ‘Ze breien patronen zonder de bal in de buurt van de goal te krijgen. Het lijkt wel een theekransje in een verzorgingstehuis.’

‘Dat theekransje doen wij al in de pauze,’ grapt Evi.

Daar moeten Fee, Maaïke en ook Rosalie om lachen.

‘Misschien vat je het allemaal wat te serieus op, Rosalie,’ zegt Marte, de moeder van Dorien, die vlakbij staat. ‘Als de meiden maar lol hebben.’

‘Ik wil als trainster ook wat lol hebben,’ bromt Rosalie. ‘Ze kunnen op z’n minst hun best doen, anders word ik wel hondentrainster.’

‘O, heb je daar de papieren voor?’ vraagt Marte bloed-serieus.

Rosalie grinnikt. ‘Het was maar een grapje. De meiden zitten op voetbal en dan moeten ze ook voetballen. UDK staat in de middenmoot en dat moeten we als nummer één toch makkelijk kunnen hebben.’

‘Misschien ligt het aan het mooie weer,’ zegt Marte. ‘Ze staan een beetje te lummelen en bruin te bakken in de zon.’

Dat geeft Rosalie meteen weer inspiratie voor een nieuwe vergelijking. ‘Meiden! We liggen niet op een grasveld te zonnen, we staan op een voetbalveld!’

Intussen hebben de tegenstanders de bal. Zij breien in elk geval niet. Midden achterin krijgt een potige meid de bal. Ze poeiert hem meteen naar de spits, een behendig donker meisje met een dikke vlecht, dat veel techniek heeft. Ze vangt de bal op de borst op en controleert hem met de voet.

‘Yun, geef rugdekking!’ roept Rosalie.

De raad komt te laat. De spits is Hannie al voorbij en komt alleen voor Amy te staan. Ze haalt uit, maar Amy heeft een geweldige reflex en tikt de bal naar de zijkant, waar Fatuma hem oppikt.

De mensen langs de zijlijn klappen.

Rosalie steekt haar duim op naar Amy.

‘We mogen blij zijn met zo’n keepster,’ zegt ze tegen niemand in het bijzonder. ‘Doelpunten maken is nodig om te winnen, maar doelpunten voorkomen is nodig om niet te verliezen.’

‘Een uitspraak van Cruijff?’ vraagt Marte.

‘Nee, van mij,’ zegt Rosalie droogjes.

Fatuma heeft intussen de bal naar Silke gespeeld en zij tikt hem langs de zijlijn door naar Lynn, die hem handig meeneemt tot aan de achterlijn. Ze is veel sneller dan haar tegenstander. Ze geeft een bekeken voorzet naar Dorien die de bal keihard inkoft. Met een droge knal vliegt hij het doel in, buiten bereik van de keepster.

De supporters juichen en de meiden omhelzen elkaar.

‘Goeie bal, Lynn!’ roept Rosalie. ‘Je nieuwe voetbalschoenen redden ons team.’

Langs de kant zitten de reserves te glunderen. ‘Wacht maar tot wij erin komen,’ zegt Evi met een grijns.

Als de scheidsrechter fluit voor de rust is het nog steeds 0-1. De teams lopen van het veld af. Normaal gesproken loopt Rosalie meteen mee naar de kleedkamer, maar nu ziet ze iemand staan die ze niet had verwacht.

‘Hé, Irina!’ roept ze naar een blonde vrouw die bij de kleedkamerdeur staat. ‘Ik wist niet dat jij zou komen kijken.’

‘Verrassing,’ zegt Irina.

‘Ik zie je straks!’

De meiden kennen de Russische vriendin van Rosalie intussen. Ze is een paar jaar geleden naar Nederland gekomen met The Punky Rivals, een band waarin ze speelde, en is in Nederland blijven hangen. ‘Nederland is veel toleranter dan Rusland,’ zei ze een keer. ‘Vooral als je op vrouwen valt.’ Zij en Rosalie zijn intussen een jaar samen en ze lijken nog steeds superverliefd.

Als Rosalie de kleedkamer in komt, zit het meidenteam al aan de thee.

‘Het gaat goed zo, dames,’ begint Rosalie.

Maaike, Evi en Fee wisselen een blik. Net was ze nog helemaal niet tevreden en nu...

‘In de tweede helft gaan we op dezelfde voet door,’ gaat Rosalie verder.

‘Komt omdat ze verliefd is,’ fluistert Evi tegen Maaike en Fee.

De meiden giechelen.

‘Heb jij ook wat tactische aanwijzingen, Evi?’ vraagt Rosalie.

De anderen kijken haar allemaal aan.

‘Nou, ik vond dat er in de eerste helft te veel gebreid werd. Er mag wat directer gespeeld worden. We zijn toch geen theekransje?’

Maaike en Fee grinniken.

‘Daar heb je een punt,’ zegt Rosalie grijnzend, ‘maar ik vond dat het tegen de rust al wat beter ging. Dus directer spelen, meiden. Coach Evi heeft wel een beetje gelijk.’

‘Pas maar op, Rosalie,’ zegt Dorien, ‘straks pikt Evi je baantje nog in.’

‘Prima,’ reageert Rosalie quasiserieus. ‘Heb ik lekker vrij.’

Ze kijkt de groep rond. ‘Goed. Evi, Maaïke en Fee komen er nu in, en zoals afgesproken gaan Hannie, Beertje en Yun naar de kant.’

Als ze de kleedkamer uit komen, waait het ineens harder, en er drijven grijze wolken hun kant op.

‘Dat wordt geen zonnebaden meer,’ zegt Evi tegen Rosalie, maar die hoort het niet. Ze werpt een kushand naar Irina, die langs de lijn staat.

Maaïkes opa, hun trouwe grensrechter, staat alweer klaar met zijn vlag en zwaait naar zijn kleindochter, die op de plaats van Hannie komt te spelen.

UDK trapt af en ze hanteren dezelfde tactiek als in de eerste helft: lange ballen op de beweeglijke spits. Maaïke, die wat sneller is dan Hannie, dekt haar kort en pakt steeds de bal af. Ratna is haar aanspeelpunt en zij verdeelt de ballen op het middenveld. Ratna is behalve stofzuiger ook de spelverdeeler. Soms geeft ze een diepe bal op Dorien, en soms naar een van de vleugelaanvallers.

Het meidenteam van FC Daalbergen heeft de wedstrijd eigenlijk onder controle, maar toch is het nog steeds 0-1. Eén foutje en het staat weer gelijk.

Helaas wakkert de wind steeds meer aan, in het nadeel van FC Daalbergen. Tot overmaat van ramp begint het even later ook nog te regenen. Het begint met lichte spetters, maar al gauw gaan die over in een fikse plensbui.

Rosalie, Marte en de reserves kruipen in de dug-out om

droog te blijven, en veel toeschouwers steken hun paraplu op. Die hadden er kennelijk al rekening mee gehouden dat het zou gaan regenen.

Aan de zijlijn raakt Maaikes opa helemaal doorweekt in zijn trainingspak, maar dat lijkt hem niet te deren. Ook de meiden in het veld piepen niet. Misschien komt dat ook een beetje omdat ze deze keer niets te klagen hebben over de clubscheidsrechter van UDK, die onpartijdig fluit, en over de grensrechter, die eerlijk vlagt. Regen en kou horen er nu eenmaal bij. ‘Als je daar niet tegen kunt, moet je gaan badmintonnen,’ had Rosalie een keer gezegd.

Ook Amy is intussen doorweekt. Omdat FC Daalbergen voornamelijk de bal heeft, is er voor haar weinig te doen en ze loopt wat voor het doel heen en weer om warm te blijven.

‘Linies aansluiten en de bal laag houden!’ schreeuwt Rosalie. ‘Het waait te hard voor hoge ballen.’

Fee krijgt de bal op het middenveld. Ze geeft een pass naar Lynn, maar een verdediger van UDK tikt hem over de zijlijn. Lynn gooit razendsnel in naar Dorien. Even lijkt de wind de bal mee te nemen, dan belandt hij toch voor de voeten van Dorien. Ze speelt de bal langs de forse verdedigster van UDK en lanceert zichzelf. Ze pikt de bal op voordat de keepster van UDK de bal kan oppakken. Handig omzeilt Dorien haar en ze tikt de bal in het doel. 0-2! De meiden juichen en vergeten even de barre weersomstandigheden.

De meeste meisjes van UDK lijken er niet meer in te geloven. Niet alleen hun gezicht maar ook hun schouders

gaan in de stand ‘moedeloos’. De trainer van UDK, een kale man die zich de hele tijd rustig heeft gehouden, probeert ze vanaf de zijlijn wat op te peppen. ‘Niet opgeven, meiden! We hebben de wind mee. Blijf erin geloven!’

‘Opletten allemaal!’ roept Rosalie intussen, die heel goed weet dat de concentratie vaak wat wegzakt na een doelpunt.

De trainer van UDK wisselt een van de speelsters. Het meisje dat in het veld komt is slank en heeft een lange blonde paardenstaart. Ze komt voorin te staan, naast de spits.

‘Ze gaan nu natuurlijk alles of niets spelen,’ zegt Rosalie tegen Marte.

‘Denk je?’ vraagt zij. Ze is dan wel de teamleidster, maar Rosalie heeft veel meer kijk op het spel.

Na de aftrap combineren de twee spitsen van UDK behendig en komen ze in de buurt van het strafschoopgebied van FC Daalbergen. Met de wind mee lukt dat ze aardig. Amy ziet het gevaar ook en zet zich schrap.

De middenvelders van UDK sluiten aan. Ineens staat de verdediging van FC Daalbergen tegen een overmacht.

‘Evi, Ratna, inzakken!’ schreeuwt Rosalie.

De blonde invalster is er bijna doorheen. Ze geeft een voorzet. Amy komt haar doel uit en springt naar de bal om hem uit de lucht te plukken. De donkere spits van UDK gaat er ook op af en springt mee. Ze raakt Amy, die in de lucht uit balans raakt. Met een klap valt ze op de grond.

‘O nee!’ roept Rosalie, als ze ziet hoe ongelukkig Amy neerkomt.

Amy slaakt een kreet van pijn en blijft op de grond liggen. De spits tikt de bal in het doel, maar de scheidsrechter heeft al afgefloten en knielt bij Amy neer. Hij wenkt naar de dug-out, en Rosalie sprint met de waterzak het veld in.

Hannie, Beertje en Yun weten ook niet hoe snel ze de dug-out uit moeten komen en trotseren de regen. Gespannen kijken ze naar Amy die nu wordt omringd door alle speelsters van FC Daalbergen. Wat nu?